

'Ruim 160 deelnemers gaan zo meteen van start en het is droog!', glundert de voorzitter. Die blijdschap is begrijpelijk. Vorig jaar ging de mars niet door, omdat er maar 35 mensen zich vooraf hadden ingeschreven. Het heeft de hele middag geregend, maar nu (21.00 uur) is het droog en er wordt maar weinig regen verwacht vannacht en morgenvroeg. 'Zet 'm op jongens (en meiden)', worden we aangemoedigd door een flink aantal mensen langs de kant. Het peloton komt in beweging en start met de lange wandeling. 'Ja, ik kan niet zo goed plannen', hoor ik een wandelaar achter me zeggen. 'Dag Mark', is mijn antwoord terwijl ik me omdraai. Ik had vanmiddag app contact met Mark en toen schreef hij me al, dat hij zich vergist had en nu 3 marsen in 4 weken liep, ofwel verkeerd gepland had. 'Hey David, ik had je nog niet gezien', reageert Mark. We gaan naast elkaar lopen en nemen de tijd om wat bij te praten. Leuk om elkaar weer te ontmoeten sinds mei en te horen hoe het gaat. We lopen nu een stuk langs de Linge en gaan even later over het water via de Lingebrug. Daarmee passeren we de provinciegrens van Utrecht naar Gelderland. 'Kijk dat snap ik niet, die jeugd van tegenwoordig ze leren niks meer', verteld Marcel. Hij uit zijn ongenoegen over het gebrek aan kennis van de topografie van de jongeren. 'Vroeger moest ik voor de klas, allerlei plaatsen benoemen, die de leraar aanwees op een kaart van Nederland (zonder tekst). Als ik dan meer dan 4 fouten had, werden mijn ouders uitgenodigd voor een gesprek op school.' Ik glimlach om zijn frustratie en overdrijving. 'Dit is in elk geval Vogelswerf', besluit hij. Ik vind het een leuke plaatsnaam. Mmmm... wat een lekkernij! Bij de 2^e rustpost krijgen we naast wat te drinken een petit four aangeboden. Dit is namelijk de 20^e keer dat de Kennedy Mars te Leerdam wordt georganiseerd; een gebakje waard! 'Hartelijk dank voor de goede zorgen', bedanken we de vrijwilligers, als we weer de duisternis inlopen.

Vogelswerf, een buurtschap van Heukelum langs de Linge

Gebak ter ere van de 20^e editie van KM Leerdam

We vervolgen onze tocht langs de Linge. Wat een rust. We rijgen de kilometers aaneen langs het water. Het is een heldere nacht. "Mooi, al die sterren", wijs ik naar boven. Mark en Jako knikken. Jako heeft al vaak de Dodenmars in België gelopen. 'De drukte schrikt me af', verklaar ik mijn keuze om deze tocht nog niet te lopen. 'Gewoon vaak lopen', reageert hij laconiek. Hij mocht vanaf de 30^e x in een apart vak voorin starten. Inmiddels 33 x gelopen, vertelt hij. 'Ja, maar dan moet je eerst 29 x in de drukte starten', lacht Mark 'Hey, dat was niet afgesproken!' Het begin rond 02.00 uur wat te spetteren. Gelukkig zet het niet door en is het te weinig om een regenjas aan te doen. We marcheren rustig van rustpost naar rustpost. Rond 04.00 uur komen we weer terug in Leerdam. De 1^e lus van ruim 40 km is afgelegd. Tijd voor een ontbijtje 😊

Halverwege de 1^e lus bij de start

Ochtendgloren

Als we weglopen uit de sportkantine is het nog donker. 'Meestal rond 6.45 uur begin het nu te gloren', weet Mark. Hij vertrekt dan op werkdagen richting zijn werk. Inderdaad, rond 7.00 uur kunnen we zonder zaklamp zien waar we wandelen. 'Lekker, die appeltjes', zeg ik. Jako knikt. We lopen langs een boomgaard waar volop appels aan de bomen hangen. Tja, De Betuwe wordt niet voor niets de fruittuin van Nederland genoemd. De bekende appel Kanzi is in de Betuwe ontwikkeld.

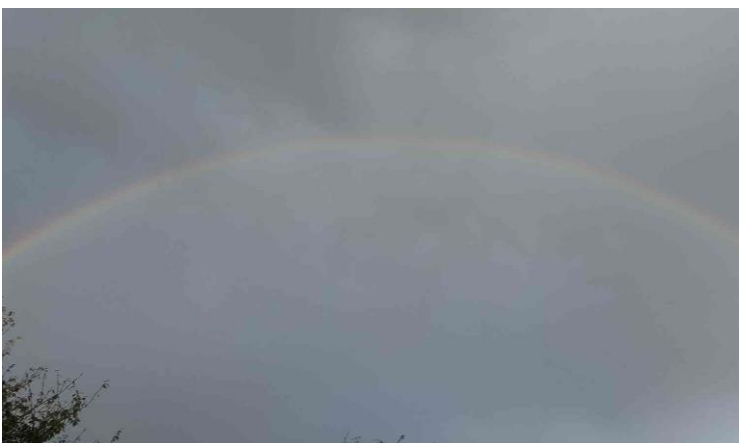

De nieuwe dag is begonnen

Volop appels aan deze boom

'Gauw jongens, ff aanzetten, daar staat de tent van de rustpost!', wijs ik op de tent. Het is weer begonnen met licht regenen en we willen graag droog de versnaperingen van de rustpost opeten en opdrinken. Zo, dat is lekker! Heerlijk om even op een stoel uit te rusten met een broodje erbij en kop koffie of thee. Een paar minuten later gaan we weer verder op pad. Met nieuwe energie, dankzij de 'getankte brandstof'. En het is droog geworden. Er verschijnt zelfs een volledige regenboog aan de hemel. Een hoopvol teken! 'Nee, dat meen je niet?!' Vol ongeloof kijk ik Hein aan. Hij heeft me net verteld hoe het er aan toe gaat in het bedrijfsleven op zijn werkplek. Hij moet overal met een pasje zichzelf toegang verlenen en zich legitimeren. 'Ik werk dus 41,5 uur, en krijg 40 uur uitbetaald. Die anderhalf uur extra erbij, is voor alle keren dat ik van de afdeling afloop voor koffie, thee en wc bezoek', besluit hij. 'Bizar', reageer ik. 'Ja, misschien moet je toch maar in de zorg blijven werken', grijnst Jako. 'Ja, dat denk ik ook', bevestig ik. Na een bewolkte start van de dag, breekt de zon steeds vaker door. We genieten van de warmte van de zonnestralen na de frisse nacht. 'Nog 1 rustpost en controle te gaan', antwoord ik Jako. We hebben er inmiddels ruim 70 km op zitten. Die laatste rustpost is na zo'n 76 km in het plaatsje met een mooie naam; Acquoy. Volgens de historici wordt de naam verklaard met 'aqua' = water en 'ooi' = drassig land. Gelukkig is de ondergrond in het huidige Acquoy goed verhard en zijn de doorgaande wegen geasfalteerd. 'Bedankt en tot de finish', groeten we de vrijwilligers bij Tapperij Lingezicht, waar de rustpost is ingericht. Nog 5,5 km te gaan. 'Proficiat', feliciteren we elkaar een paar honderd meter voor de finish. Om 12 uur zijn we binnen

Een mooie volledige regenboog aan de hemel

Acquoy een plaatsje in gemeente West Betuwe

Organisatie en vrijwilligers, bedankt voor de goede verzorging onderweg. Het was een mooie tocht!

Hartelijke groet, David Gerrits